

trækker vi os hjem. Men er det sådan, at irakerne beder os om at blive længere end den slutdato, hr. Morten Helveg Petersen efterlyser, så står man jo i en meget mærkværdig situation. Derfor vurderer vi også situationen igen, når vi mødes her i januar måned.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til Venstres ordfører. Den næste ordfører er hr. Per Kaalund.

Per Kaalund (S):

Endnu en gang skal Folketinget tage stilling til forlængelse af mandatet for dansk militær deltagelse i Irak.

Det er nu 2 år siden, statsministeren støttet af et flertal i Folketinget sendte Danmark i krig i Irak. Som bekendt stemte Socialdemokratiet imod dansk deltagelse i Irakkriegen, fordi der ikke forelå et klart FN-mandat og krigen dermed var i strid med folkeretten, hvilket FN's generalsekretær, Kofi Annan, også senere har givet udtryk for.

Efter at USA's præsident Bush i maj 2003 erklærede krigen for vundet, blev Danmark besættelsesmagt, eller om man vil, en del af besættelsesmagten. Og senere i maj 2003 besluttede Folketinget med socialdemokratisk støtte at sende et militært bidrag på i første omgang 380 personer til Irak.

Det blev hurtigt tydeligt for alle, at der ikke forelå nogen plan for, som man udtrykte det, at vinde freden. I regeringens irakanalyse fra april måned i år går man behændigt uden om en analyse af så vel det manglende folkeretlige grundlag som den manglende plan for at vinde freden. Disse mangler beklager Socialdemokratiet, men eftertiden vil givet klarlægge disse forhold.

Den nuværende indsats i Irak hviler på FN's resolution 1546, som anviser den politiske proces indholdsmæssigt og tidsmæssigt, der skal føre til demokrati, stabilitet og sikkerhed. På trods af den alvorlige og på det seneste forværrede sikkerhedssituation med 50-70 daglige angreb, bilbomber m.v., tab af menneskeliv, kører den politiske proces.

Der er efter valget i januar dannet en bred samlingsregering med deltagelse af kurdere, sunnimuslimer og shiitter. Det er vigtigt, at der frem for militære løsninger findes politiske løsninger, og at den nationale strategiplan bl.a. omhandlende menneskerettigheder, demokrati, sikkerhed, flygtninges tilbagevenden, genopbyg-

ning af olieindustrien m.v., gennemføres, og at der bliver tale om irakiske løsninger.

Socialdemokratiet har i hele forløbet ønsket en ændret vægtning fra den militære indsats til den civile genopbygning, og det er med tilfredshed, at vi ser det imødekommet bl.a. ved oprettelse af en særlig støtteenhed under den danske bataljon.

Kl. 20.25

På samme vis lægges der op til en væsentlig styrkelse af det danske bidrag i retning af træning og uddannelse af de irakiske sikkerhedsstyrker som led i irakiseringen. Der vil bl.a. blive uddannet yderligere en irakisk bataljon.

Socialdemokratiet vil følge udviklingen i det konkrete danske engagement tæt i de kommende 8 måneder med henblik på at fremme en oprioritering af de pågældende trænings- og uddannelsesopgaver, som gør det muligt at færdiggøre indsatsen før juli 2006. Vi er i den forbindelse om nødvendigt parat til at støtte en målrettet forøgelse af indsatsen med at træne irakiske sikkerhedsstyrker i de kommende måneder.

Socialdemokratiet har som forudsætning, at det danske militære engagement i sin nuværende form bør afsluttes, når de foreliggende opgaver med træning og uddannelse af irakiske sikkerhedsstyrker i det danske område er løst.

Den multinationale sikringsstyrke har for nærværende deltagelse af 26 lande. Der står i bemærkningerne til beslutningsforslaget:

»I en række af de anførte lande pågår der for tiden overvejelser om spørgsmålet om den militære tilstedeværelse i Irak, ligesom nogle allerede har foretaget betydelige reduktioner.«

Beklageligvis omtaler regeringens irakanalyse overhovedet ikke dette problem: Hvilke lande har allerede reduceret eller helt trukket deres styrker hjem? Hvilke lande har besluttet reduktion eller hjemtrækning og med hvilke begrundelser? Vi ønsker disse spørgsmål besvaret under udvalgsbehandlingen.

På samme vis vil vi have oplyst størrelsen af de enkelte landes bidrag. Det er jo interessant, at Norge figurerer i opstillingen. Det gjorde Norge også i den forrige opgørelse. De havde fem mand – fem mand – i sikringsstyrken.

Irakanalysen undlader regeringen at opstille en strategi for afslutningen af det danske militære engagement i Irak. Det fremgår, at det danske engagement kan tilpasses i takt med udviklingen i sikkerhedssituationen, men der savnes imidlertid en målrettet strategi for at fremme en udvikling i den ønskede retning.